

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
[www.philosophical-research.org]

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΚΣΤ'
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2012 - 2013

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΣΕΙΡΑ
(Άνοιξη – Καλοκαίρι 2013)

ΓΛΩΣΣΑ, ΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΛΑΣΣΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Μέρος Ι
Από τους Σκοτεινούς Αιώνες μέχρι το 600 π.Χ.

Σεμινάριο 8

Την Δευτέρα 24 Ιουνίου, 6.45 - 9.45 μμ. θα πραγματοποιηθεί το 8^ο Σεμινάριο της παράλληλης φετινής σειράς μετά την διακοπή της προηγούμενης εβδομάδας λόγω της απουσίας μου. Η συνάντησή μας θα γίνει στην Αίθουσα Σεμιναρίων της «Αγοράς Αργύρη», είσοδος από Αγίου Ανδρέου.

Χθες την Πέμπτη το βράδυ επαρθήκαμε πάνω στην ανάλυση του συστατικού Ελληνικού βιώματος που έχουμε διεξοδεύσει, για να κατανοήσουμε την φιλοσοφική θεμελίωση του Σινισμού. Σημαντικά συμπεράσματα προέκυψαν τόσο ως προς τις αντίστοιχες οντολογικές και κοσμογονικές Αρχές όσο και σχετικά με τις πολιτισμικές διαρθρώσεις, όσο και με την πρόγνωση των μελλοντικών κοσμοϊστορικών εξελίξεων του Παγκόσμιου Συστήματος.

Μόλις τώρα την νύχτα τελειώσαμε το Αρχαιοελληνικό Συμπόσιο για τις Θερινές Τροπές του Ήλιου. Μιλήσαμε για την Αλήθεια και διαβήκαμε στα Ερωτικά, όχι άσκοπος συνδυασμός. Γιατί αφού Έρως είναι έρως του κάλλους και η δύναμη του κάλλους, και αφού η Αλήθεια εγγενά την πίστη της αλήθειας που είναι η δύναμη της αλήθειας, και δεδομένης, τρίτον, της ταυτότητας αλήθειας και κάλλους στην φανέρωση του Είναι ως Μορφής του Είναι, έπεται συνεπακόλουθα η σύμπτωση πίστεως και έρωτος. Η πίστις είναι έρως της αλήθειας, ο δε έρως βεβαία πεποίθηση του κάλλους.

Την Δευτέρα, σε άμεση διαδοχή, θα εντείνουμε τον αγώνα διείσδυσης αγνώ ποδί και σεμνή φρενί στα Μεγάλα Μυστήρια του Έρωτα. Θα βασιστούμε, όπως πάντα κάνουμε στην παράλληλη σειρά των σεμιναρίων της Δευτέρας, στην ερμηνεία χωρίων από την αρχαϊκή ποίηση. Σε συντονισμό προς την ιεροθεσία της ημέρας, του Αγίου Πνεύματος, θεματική εστία των αναπτύξεών μας θα είναι:

Το Άγιο και το Βέβηλο Πνεύμα
Έρευνα πάνω στην Ελληνική Οντολογία
του Εσθλού και του Δειλού.

Τα αποσπάσματα που θα μελετήσουμε έπονται.

πάντων γενέθλαν, τὸν δὲ τέρτον
τόνδε κεμήλιον ὠνύμασσ[α]ν
Ζόννυsson ὠμήσταν. ἄ[γι]τ' εὔνοον
θῦμον σκέθοντες ἀμμετέρα[ς] ἄρας
ἀκούσατ' , ἐκ δὲ τῶν[δ]ε μόχθων
ἀργαλέας τε φύγας ῥύεσθε,
τὸν Ὑρραον δὲ πα[ιδ]α πεδελεθέτω
κῆνων Ἐ[ρίννυ]ς ὥς ποτ' ἀπώμνυμεν
τόμοντες ἄ ..['..]ν..
μηδάμα μηδένα τῶν ἐταίρων
ἀλλ' ἢ θάνοντες γὰν ἐπιέμμενοι
κείσεσθ' ὑπ' ἀνδρῶν οἱ τότε' ἐπικ..'ήν
ἤπειτα κακκτάνοντες αὐτοῖς
δαμον ὑπέξ ἀχέων ρύεσθαι.
κῆνων ὁ φύσγων οὐ διελέξατο
πρὸς θῦμον ἀλλὰ βραϊδίως πόσιν
ἐ]μβαις ἐπ' ὀρκίοισι δάπτει
τὰν πόλιν ἄμμι δέδ[.]..[.]ί.αις
οὐ κὰν νόμον [.]ον..[]'.[]
γλαύκας ἀ[.]..[.]..[]
γεγρά.[]
Μύρσιλ[ο]

Αλκαίος Fr. 129 Vogt

5/ Ὦναξ, ᾧ δαμάλης Ἔρωσ
καὶ Νύμφαι κυανώπιδες
πορφυρέη τ' Ἀφροδίτη
συμπαίζουσιν, ἐπιστρέφει δ'
ὑψηλάς ὀρέων κορυφάς,
γουνούμαι σε, σὺ δ' εὐμενής
ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ'
εὐχολῆς ἐπακούειν.
Κλευβούλω δ' ἀγαθὸς γενεῦ
σύμβουλος, τὸν ἐμὸν δ' ἔρωτ',
ᾧ Δεύνυσε, δέχεσθαι.

Ανακρέων, Fr. 14 Gentili

6/ ποικιλόθρον' ἀθανάτ' Ἀφροδίτα,
παῖ Δίος δολόπλοκε, λίσσομαί σε,
μή μ' ἄσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον·
ἀλλὰ τυίδ' ἔλθ', αἴ ποτα κατέρωτα
τάς ἔμας αὔδας αἰοῖσα πῆλοι
ἔκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
χρῦσιον ἦλθες
ἄρμ' ὑπασδεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
ἄκεες στρουῖθοι περὶ γᾶς μελαίνας
πύκνα δίννεντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω ἴθε-
ρος διὰ μέσσω,
αἶψα δ' ἐξίκοντο· σὺ δ', ὦ μάκαιρα,
μειδιαίσαισ' ἀθανάτωι προσώπωι
ἦρε' ὅττι δηῦτε πέπονθα κῶττι
δηῦτε κάλημμι,
κῶττι μοι μάλιστα θέλω γένεσθαι
μαινόλαι θύμωι· τίνα δηῦτε πείθω
ἄψ' †σάγην† ἐς σὴν φιλότατα; τίς σ', ὦ
Ψάπφ', ἀδικήει;
καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει·
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει·
αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
κωὺκ ἐθέλοισα.
ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλέπαν δὲ λῦσον
ἐκ μερίμναν, ὅσα δέ μοι τέλεσσαι
θῦμος ἰμέρρει, τέλεσον· σὺ δ' αὔτα
σύμμαχος ἔσσο.

Σαπφώ, Fr. 1 Vogt

7/ Αἰσχυλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἐρᾶν, ὅς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου
ἀλλ' ἄμα καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων καὶ ἔτι ἀγένειος, ἔπειτα νεώτερος πολὺ, ὡς φησὶν Ὅμηρος (Λ
786 sq.).

Αἰσχύλος Fr. 134a Radt

8/ σέβας δὲ μηρῶν ἀγνὸν οὐκ ἐπηδέσω,
ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων

Αἰσχύλος Fr. 135

9/ AX. (ad Patroclum mortuum)

μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὀμιλία

†καλλίω†

Αισχύλος Fr. 136

10/ <AX.> καὶ μὴν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε

Αισχύλος Fr. 137

11/ Ganymedes μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα

Σοφοκλῆς Fr. 345 Radt

12/ ἔσθ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ,

μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

Σόλων Fr. 16 Gentili-Prato

13/ ἀλλὰ πρόπινε

ραδινούς, ᾧ φίλε, μηρούς

Ανακρέων Fr. 43 G.

14/ καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἄσκον κάπῃ γαστρὶ γαστέρα προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς

Αρχίλοχος Fr. 72 Diehl

15/ ἢ δὲ οἱ σάθη

ὡς εἶ τ' ὄνου Πριηνέος

κῆλωνος ἐπλήμυρεν ὄτρυγηφάγου.

Αρχίλοχος Fr. 102

16/ ὥσπερ αὐλώϊ βροῦτον ἢ Θορέϊξ ἀνήρ

ἢ Φοῦξ ἔβρουζε· κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

Αρχίλοχος Fr. 28 Diehl

17/ κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν.

Αρχίλοχος Fr. 37

